

CEP NYHEDSBREV

NYHEDSBREV NR. 2, FEBRUAR 2010

Chantal Mouffe indtog København

Centerleder for Center for Europæisk Politik, Marlene Wind, var begejstret over den opmærksomhed Chantal Mouffe tiltrak ved sit besøg på Københavns Universitet.

Chantal Mouffe trak fulde huse, da hun, som et led i Københavns Universitets fælles Europasatsning, holdt åben forelæsning den 8. december. Forelæsnin-

FOTO: Kristian Frey Jensen

gen fungerede som afslutning på første udgave af EURECO-forelæsningsrækken. Hendes besøg og forelæsningen tiltrak sig stor opmærksomhed i mange danske medier, som alle ville have en kommentar fra den anerkendte belgiske forsker og politiske tænkter. Ifølge centerleder, **Marlene Wind**, er denne store opmærksomhed med til at fremme den allerede store interesse for europaforskning på Københavns Universitet. "Den store opmærksomhed gør, at vi også fremover får mulighed for at tiltrække endnu flere store og anerkendte forskere", udtaler hun. Udover at være centerleder er Marlene Wind også leder af EURECOs koordinationsgruppe.

Nye spændende forelæsninger

Startskuddet til den nye EURECO-forelæsningsrække lyder snart. **Rebecca Adler-Nissen**, forsker ved CEP, lægger ud som forelæser den 23. februar.

KUs fælles Europasatsning, som CEP indgår i, afholder i dette semester igen en spændende forelæsningsrække om EU og Europa. I dette semester bliver det under temaet "**Europe beyond Europe**", og det bliver CEPs egen **Rebecca Adler-Nissen**, adjunkt på Institut for Statskundskab, som får æren af at være den første forelæser. Hun vil forholde sig til "EUs udenrigspolitik og fælles diplomati" den 23. februar kl. 15-17 i Alexander-salen. Den store finaleforelæsning i Københavns Universitets gamle festsal kommer til at være med den internationalt højtprofilerede professor **Joseph Weiler**, NYU, på talerstolen. Flere af forårets forelæsninger vil desuden blive podcastet og lagt ud på EURECOs hjemmeside. Udover at afholde en EURECO-forelæsning vil Joseph Weiler også besøge CEP til et mindre arrangement. For nærmere informationer se CEPs [hjemmeside](#).

Redaktør: Marlene Wind.

Bidragydere til dette nyhedsbrev: Andreas Baumann, Anne Kring, Kristian Frey Jensen, Ingeborg Kollind Michelsen og Peter Nedergaard.

NY FORSKNING

Martin Marcussen har udgivet en artikel med Kenneth Dyson (2010): "Transverse Integration in European Economic Governance", Journal of European Integration, 32(1). Særnummeret kan downloades gratis [her](#).

Peter Nedergaard har fået publiceret artiklen "There are Coalitions Everywhere" i tidsskriftet European Societies, 11 (5).

Dorte Martinsen har sammen med svenske Paula Blomqvist (Uppsala Universitet) skrevet kapitlet "The European Union: Single Market Pressures" i bogen Nordic Health Care Systems. Recent Reforms and Current Policy Changes (red. Magnussen, J., Vrangbæk, K. og Saltman, R. B.)

Rebecca Adler-Nissen har udgivet artiklen "The European Security and Defence Policy: From Distant Dream to Joint Action" i bogen International Organisations: Their Role in Conflict Management.

Henrik Larsen har udgivet artiklen "A Distinct FPA for Europe? Towards a Comprehensive Framework for Analysing the Foreign Policy of EU Member States" i tidsskriftet European Journal of International Relations, 15(3).

Rebecca Adler-Nissen har udgivet artiklen "Behind the Scenes of Differentiated Integration: Circumventing National Opt-Outs in Justice and Home Affairs" i Journal of European Public Policy, 16 (1).

Se den samlede list af publikationer fra CEP-forskere [her](#).

FORSKERKLUMMEN:

Situationen efter COP15 set med europæiske øjne

Af professor Peter Nedergaard, Center for Europæisk Politik, Institut for Statskundskab, Københavns Universitet

COP15 endte med en ikke-bindende international aftale (the Copenhagen Accord) om begrænsning af udslippet af drivhusgasser i atmosfæren. Aftalen fik tilslutning fra langt over halvdelen af FNs medlemslande med undtagelse af en fire-fem lande. Aftalen bakes således op af alle de store udledernationer USA, Kina, Indien, Brasilien, Mexico m. fl., som ikke var med i aftalen om Kyotoprotokollen.

The Copenhagen Accord indebærer, at FNs medlemslande skal tilkendegive, hvordan og hvor meget de har tænkt sig at bidrage til, at klodens gennemsnitstemperatur maksimalt stiger to grader celsius. Det er den temperaturstigning som videnskaben har bedømt til at være grænsen for, hvad der kan tillades, hvis ikke havstigninger, ekstreme vejr-situationer osv. skal få et helt ukontrollabelt omfang.

FNs medlemslande har også tilsluttet sig, at der oprettes en fond til sikring af udviklingslandene mod virkningerne af klimaændringerne. Bl.a. EU og USA har sat beløb på deres tilsagn, mens resten ventes at ville melde deres bidrag ind.

Set med EUs øjne var COP15 en skuffelse, fordi man i det mindste havde regnet med at få en politisk bindende aftale, som derefter efterfølgende kunne udmøntes i en juridisk bindende aftale i stil med Kyotoprotokollen.

EU havde selv forud forpligtet sig til en reduktion af udslippet af drivhusgasser med 20 procent senest i år 2020 i forhold til basisåret i 1990. EU ville oven i købet gå op til 30 procent, hvis andre lande også forpligtede sig til betydelige reduktioner. Det sidste skete ikke, og derfor holdt EU tilbuddet om en 30 procents reduktion tilbage til senere.

EUs 30 procentsreduktionsmål ville i givet fald falde inden for det krav, som videnskaben har stillet til udslippet af drivhusgasser på mellem 25 og 40 procents reduktion i forhold til 1990, hvis temperaturstigningerne skal holdes under to grader celsius. USA ville forpligte sig til en reduktion i forhold til 1990 på fire procent, mens Kina ikke ville give et forpligtende tilsagn om reduktion af udslippet af drivhusgasser.

Kina og USA er netop de afgørende aktører i den forbindelse, fordi de hver især står for cirka 25 procent af verdens udslip af drivhusgasser, mens EU (bl.a. på grund af flere års bevidst klimapolitik) alene står for 14 procent af verdens udslip.

EU har gennem det seneste årti søgt at spille en rolle som verdens klimapolitiske leder. EU var da også afgørende for at Kyotoprotokollen i det hele taget trådte i kraft, da man fik Rusland med. EU-landenes virksomheder har også været aktive med at støtte mange projekter til nedbringelse af udslippet af klimagasser uden for EU. Det skyldes de krav, der er til reduktioner internt i EU, som i et vist omfang kan håndteres via de nævnte eksterne projekter. Endelig har EU også diskursivt søgt at italesætte ideen om en fremtidens grønne økonomi som en løsning på såvel de klimapolitiske problemer, problemer med energisikkerheden samt problemer med at skabe nye arbejdspladser.

Der har efter COP15 været gjort mange forsøg på at finde den faktor, der kan forklare konferencens magre resultat. Sandheden er imidlertid, at der er flere faktorer, hvoraf de vigtigste er, at USA ikke kunne gå med til en bindende aftale, fordi en sådan ikke ville have en chance for at komme igennem Senatet, og at Kina ikke så nogen afgørende interesse i at få en bindende aftale nu. Det danske formandskabs håndtering af COP15 har også været inddraget som en forklaring, hvilken imidlertid er for ingenting at regne i forhold til de store aktørers ageren.

Efter COP15 kommer COP15 bis i Bonn til sommer og COP16 i Mexico til december 2010. Basis for de to klimakonferencer er de indmeldinger, som FN-medlemslandene er kommet med i forhold til the Copenhagen Accord. EU vil sandsynligvis igen være pådrivende, hvilket også skyldes, at EU som den eneste af de større klimapolitiske aktører har orden i eget hus. De to store ubekendte faktorer vil imidlertid stadig være, hvor langt Kina og USA vil tillade sig selv at gå med hensyn en internationalt bindende klimaaf-tale.

Forskerklummen skrives på skift af en forsker tilknyttet Center for Europæisk Politik.

AKTIVITETER

EU-PRIS

I år tildeles cand.scient.pol **Louis Funder Kristensen** prisen for årets bedste EU-speciale ved Københavns Universitet. Han vil modtage prisen og en præmiesum på 1957 kr., som uddeles af Center for Europæisk Politik, ved kandidatfesten den 23. april 2010. Prisen er et nyt tiltag for at fremme interessen for Europaforskning på Institut for Statskundskab, og beløbet er et symbol for det skelsættende år 1957.

EU-FORMANDSSKAB

Jonas Tallberg, professor ved Stockholms Universitet, besøger CEP d. 11. februar. Jonas Tallberg har særligt forsket i EU-formandsskaber.

Dermed fortsættes rækken af forskerseminarer, som arrangeres for at skærpe Europaforskningen i København. I 2009 havde CEP besøg af bl.a. Antje Wiener og Michelle Cini.

TIDLIGERE DOMMER BESØGER CEP

Miguel Maduro, tidligere generaladvokat og nu professor i EU-ret ved European University Institute Firenze, besøger CEP den 27. maj.

Han vil tale om EUs nye charter for grundlæggende rettigheder og forholdet til den europæiske menneskerettigheds-konvention.

VELFÆRDSPOLITIK OG ØKONOMI

Den 22. april får CEP besøg af **Waltraud Schelkle** fra London School of Economics and Political Science og **Deborah Mabbett** fra Birbeck College. Begge har publiceret omfattende studier inden for studiet af velfærdspolitik og politisk økonomi. Titlen på forskerseminaret er: Never waste a good crisis: The social dimension of regulatory crisis management in the EU.

Besøg [hjemmesiden](#) for nærmere informationer om arrangementer i CEP.

STYREGRUPPEN

En oversigt over styregruppen ved CEP kan læses [her](#). Den komplette liste over forskere tilknyttet CEP kan læse [her](#).

OM CEP NYHEDSBREV:

Nyhedsbrevet udkommer 4 gange årligt og giver de seneste opdateringer om Europaforskningen på Institut for Statskundskab.

Find mange flere informationer på CEPs hjemmeside: www.cep.polsci.ku.dk

Tilmeld/afmeld nyhedsbrevet med e-mail til: student.cep@gmail.com